

4de Valgkreds (Birck) skal jeg sige, hvad der allerede er udtalt tidligere saavel af Konseilspræsidenten som af mig, at Forslaget er knyttet til Militærforslagene, saa at det ikke bliver Lov, saafremt Militærforslagene ikke gennemføres. Skalaen, som er foreslaaet, kan naturligvis ændres noget; saafremt der skulde komme Forslag til en bedre Skala end den foreslaaede, skal der ikke fra min Side være noget i Vejen for at acceptere saadanne Ændringer. Det er med velberaad Hu, at jeg ikke har foreslaaet nogen Principforandring i Loven af 15. Maj 1903, fordi jeg tror, det vilde være unyttigt paa dette Tidspunkt og i dette Øjemed at foreslaa Forandringer i Loven. Men vi kunne jo altid komme tilbage til Loven af 15. Maj 1903 ved en senere Lejlighed og søge at gennemføre saadanne Ændringer, som der i de seks Aar, hvori Loven har eksisteret, har vist sig Trang til.

Det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds (Borgbjerg) spurgte, hvorvidt det var nødvendigt at udskrive nye Skatter for at afholde Udgifterne til Statens Fornødenheder. Hertil skal jeg sige, at det er ikke nødvendigt i og for sig, men det ærede Medlem ved jo, at man har anset det for en Retfærdighedshandling at gøre det nu samtidig med Hærlovforslagene, og at der er saavel en social som politisk Nødvendighed for at forelægge et Lovforslag som det foreliggende. Der er ingen Nødvendighed for Staten til under normale Forhold at gaa til en yderligere Skatteudskrivning, det kan man se af de senere Aars Statsregnskaber, som stadig have mødt med Overskud, undtagen for ganske enkelte Aars Vedkommende. Tilsyneladende er Statens Indtægter i normale rolige Perioder tilstrækkelige til Fyldestgørelse af Statens Udgifter. Den nuværende Periode, hvor det maa indrømmes, at Staten arbejder med Underskud, skyldes dels de Forandringer, som den nye Toldlov har medført i Overgangsperioden — hvorledes det vil gaa i Fremtiden, er det umuligt at udtale sig om paa nærværende Tidspunkt —, dels den Omstændighed, at de finansielle Bevillinger have en Udgiftsside, som i meget betydelig Grad overstiger Indtægtsiden. Ser man paa de finansielle Bevillinger for 1908—09, ere Indtægterne bevilgede med 94,4 Mill. Kr., mod en Udgift af 112,4 Mill. Kr. Naar alle disse Udgifter afholdes, maa der nødvendigvis fremkomme Mangel paa Balance.

Altsaa dels de overordentlig stærkt stigende Udgifter, som ere bevilgede ved

ved Lov, medføre, at Staten i Øjeblikket arbejder under trange Kaar, og dels den Omstændighed, at Indtægterne i det forløbne Aar, ogsaa i dette Finansaar, have vist en stadig Tendens til at svigte, hvad der jo igen skyldes, at Statsbanerne have haft mindre Indtægter og større Udgifter end forudsat paa Budgetterne — det samme gælder Post- og Telegrafvæsenet og naturligvis i særlig Grad Toldindtægterne —, er Aarsag til, at vi arbejde med Underskud. Jeg tror ikke, der er nogen Nødvendighed for at se saa mørkt, som det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds ser paa Situationen i Øjeblikket. Alle vide, at de Tider, vi leve under nu, ere særlig trykkende, men at de sikkert afløses af en Opgangsperiode, som allerede er begyndt. Skulde Tiderne imidlertid stadig udvikle sig saaledes, at Indtægterne svigte, er det nødvendigt for at afholde det Underskud, som altsaa kan komme, at optage Laan. Regnskabet for 1908—09 vil sikkert, hvad jeg for Resten allerede udtalte under Tillægsbevillingslovens Behandling, vise et betydeligt Underskud, selv om det ikke bliver saa stort, som det er anslaaet til.

Jeg skal gentage, at efter min Opfattelse er Stillingen ikke saadan, at man, naar Tiderne udvikle sig normalt, vil være nødsaget til at udskrive forhøjede Skatter for at kunne afholde Statens løbende Udgifter, og jeg gentager, at naar man nu forhøjer Skatterne for at imødegaa den ved de militære Forslag stigende Udgift, er det en Retfærdighedshandling mod den mindre bemidlede Del af Samfundet; socialt og politisk er det en Nødvendighed at lægge den af Militærlovene bevirkede Udgift paa de Samfundsklasser, som ere i Stand til og villige til at bære den.

Da ikke flere forlangte Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

J. C. Christensen: Jeg tillader mig at foreslaa, at Lovforslaget henvises til det Udvalg, som er nedsat angaaende Forslag til Lov om Hærens Ordning.

Borgbjerg: Maa jeg sige, at jeg har ønsket et særligt Udvalg, men vinder det ikke Billigelse fra deres Side, som jo ville bestemme Afstemningen her, skal jeg ikke fastholde dette Ønske.